

Sygnatura akt: V GC 460/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 30 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2022 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w H.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce (...) w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. solidarnie na rzecz powoda (...) w H. kwotę 14 108,50 euro (czternaście tysięcy sto osiem 50/100 euro) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 02 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 4 025,00 zł (cztery tysiące dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 5 417,00 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
3. nakazuje ściągnąć od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 2 356,72 zł (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 460/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 17 listopada 2017r. powód (...) w H. wniósł o zasądzenie od pozwanych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty 14.108,50 euro wraz z kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w ramach prowadzonych przedsiębiorstw pozwany ad 1 (dawniej (...) Spółka Jawna w K.) oraz powód pozostawali ze sobą w stałych stosunkach handlowych. Współpraca polegała na tym, że pozwany ad.1 zakupił i odebrał uprzednio zamówione u powoda towary. W związku z tym powód wystawił wobec pozwanego ad.1 fakturę VAT nr (...) z 31 października 2016r. z terminem płatności 31 grudnia 2016r. na kwotę 14.108,50 euro. Pozwany ad.1 odebrał wszystkie towary objęte powyższą fakturą, jednakże nie dokonał zapłaty za dostarczone towary. Nigdy nie kwestionował istnienia swojego zobowiązania ani co do zasady ani co do wysokości. Nie składał żadnych reklamacji ani jakościowych ani ilościowych. Nie podnosił jakichkolwiek innych zarzutów.

Zgodnie z art. 31 § 2 k.s.h. w zw. z art.103 § 1 k.s.h. powód może wytoczyć powództwo przeciwko współnikowi spółki komandytowej zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Komplementariuszem pozwanego ad.1 jest pozwany ad.2 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Do pozwu załączono fakturę nr (...) z 31 października 2016r. na kwotę 14.108,50 euro, zamówienie z 27 października 2016r. 4.865 kg i listy przewozowe.

W dniu 18 stycznia 2018r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNc 5158/17.

Pozwani, zachowując ustawowy termin, wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W sprzeciwie podnieśli zarzut wygaśnięcia zobowiązania obciążającego pozwanego ad.1 i z racji przepisów k.s.h. pozwanego ad.2 z uwagi na wypełnienie tego zobowiązania przez pozwanego ad.1, polegającego na dokonaniu w dniu 9 stycznia 2017r. przelewu żądanej kwoty 14.108,50 euro na konto bankowe wskazane przez powoda na fakturze nr (...) z dnia 31.10.2016r. (data dostawy 28.10.2016r.). Pełnomocnik pozwanych podniósł, że roszczenie powoda nie może zostać zaspokojone przez ponowną zapłatę przez pozwanych, szczególnie wobec okoliczności przyznanej przez powoda, z której jednoznacznie wynika, że stał się on ofiarą rzekomego oszustwa i to nie tylko w relacji z pozwanymi, ale w relacji z całą rzeszą swoich klientów, za co odpowiedzialnością nie można obciążać pozwanych. Powód, mając świadomość oszustwa, którego rzekomo padł ofiarą nie podjął pilnych i skutecznych działań w celu poinformowania swojego kontrahenta o zaistniałym problemie. Pełnomocnik pozwanych wniósł o oddalenie powództwa w całości w stosunku do obojga pozwanych i zasądzenie od powoda osobno na rzecz każdego z pozwanych kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł uiszczonej opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanych potwierdził, że pozwany ad.1 pozostawał w relacjach handlowych z powodem, nabywając towar oferowany przez powoda. Z uwagi na tę współpracę, zamówieniem nr (...) z dnia 13 października 2016r. zlecono powodowi dostawę taśmy ze stali nierdzewnej w ilości 5 ton. W zamówieniu pozwany oznaczył warunki dostawy m. in. wskazując termin płatności wynoszący 90 dni. Efektem tego zamówienia była dostawa towaru w ilości 4,865 ton, zrealizowana w dniu 28 października 2016r. Razem z dokumentami potwierdzającymi dostawę nie dostarczono pozwanemu faktury VAT nr (...), wynikającej z zamówienia nr (...). Faktura ta została wystawiona dopiero w dniu 31 października 2016r. Wcześniejsza korespondencja, w tym wymiana zamówień, faktur, a także inne dokumenty od powoda były prowadzone w korespondencji e-mail. Pozwany otrzymywał kierowane do niego dokumenty jako załączniki do korespondencji e-mail, zapisane w formacie dokumentu (...). Tak samo stało się z problematyczną fakturą nr (...), z tym że tej faktury pozwany nie otrzymał od razu – czyli na przełomie października i listopada 2016r. Fakturę tę powód doręczył pozwanemu dopiero w dniu 5 stycznia 2017r., załączając dokument o formacie (...) o nazwie I_ (...) _ (...) _28-10- 2016 (...) do korespondencji e-mail z 5 stycznia 2017r. Ta korespondencja była efektem przypomnienia o terminie płatności, wysłanym przez powoda do pozwanego z adresu e-mail o nazwie F. (...) - (...), który także był używany w korespondencji między stronami. Pozwany zakładał, że przysługuje mu 90 – dniowy termin płatności, jednakże nie mogąc odnaleźć problematycznej faktury w swoich dokumentach, pozwany zwrócił się do powoda o doręczenie tej faktury. Wymiana korespondencji i doręczenie faktury nastąpiło z adresu email powoda - foerstner@dma – hamburg.de (z tego samego, z którego wcześniej i później powód prowadził korespondencję z pozwanym. Pozwany ad.1 bezzwłocznie w dniu 9 stycznia 2017r., w pierwszym dniu po otrzymaniu faktury zlecił dokonanie płatności na konto bankowe powoda wskazane na fakturze nr (...), to jest na konto nr (...). Przelew został zaksięgowany przez bank w dniu 10 stycznia 2017r. Pozwane spółki uważają więc, że wywiązały się z obowiązku. Żądanie powoda jest więc bezpodstawne i zasługuje na oddalenie. Nawet jeżeli powód nie otrzymał przelanych mu środków z uwagi na rzekome oszustwo, to pozwani nie odnieśli z tego korzyści, ponieważ wykonano przelew obciążający pozwanego o wartości wskazanej na fakturze, czyli o wartości nabytego towaru i zrobiono to w dobrej wierze w zaufaniu do powoda oraz otrzymanej od niego korespondencji. W dniu 16 stycznia 2017r. powód wysłał do wszystkich klientów okólnik wysłany z adresu foerstner@dma – hamburg.de, zawierający informację, że padł ofiarą oszustwa. Z tego samego adresu pozwany otrzymał w dniu 5 stycznia 2017r. e-mail z fakturą nr (...), zapisaną w formacie (...). Data pisma załączonego do e-maila z dnia 16 stycznia 2017r. wskazuje, że powód najdalej w dniu 9 stycznia 2017r. uzyskał informację o tym, że padł ofiarą rzekomego oszustwa.

Jednak dopiero w dniu 16 stycznia 2017r. zdecydował się rozesłać ostrzeżenia do swych klientów. Z tego ostrzeżenia należy wnioskować, że osoba trzecia podszywając się pod reprezentantów powoda przekazywała informacje, że konto bankowe powoda uległo zmianie i na dodatek informacje te dystrybuowała z wykorzystaniem adresu e-mail powoda, kierując ją na adresy email jego klientów. Także do pozwanego trafiła instrukcja wykonywania przelewów do powoda, ale dopiero po tym jak otrzymał fakturę. Co istotne, jest tam wskazane inne konto, niż to powołane na fakturze nr (...). W tej rzekomej instrukcji przelewów podaje się konto (...), gdy tymczasem na fakturze było konto (...). Pozwany nie wykonał płatności na konto z instrukcji, tylko na konto z faktury. Jeżeli powód stał się ofiarą oszustwa, to nie tylko w relacji z pozwanymi, ale w relacji z całą rzeszą swoich klientów, to odpowiedzialnością za to nie można obciążać pozwanych, którzy nie wzbogacili się na tym zdarzeniu, ponieważ pozwany ad.1 wykonał w najlepszej wierze ekwiwalentne świadczenie w stosunku do otrzymanego. Zrobił to na podstawie dokumentów, które w jego najlepszej wierze pochodziły od powoda, natomiast powód mając świadomość oszustwa, którego rzekomo padł ofiarą nie podjął pilnych i skutecznych działań w celu poinformowania swojego kontrahenta o zaistniałym problemie.

Do sprzeciwu załączono zamówienie (...) z 13 października 2016r., fakturę nr (...) z 31 października 2016r. na kwotę 14.108,50 euro ze wskazanym numerem rachunku bankowego w banku w Słowacji, korespondencję mailową A. P. i H. F. (1) z 5 stycznia 2017r., dowód dokonania przelewu kwoty 14.108,50 euro na konto w banku w Słowacji, mail H. F. (1) do klientów z 16 stycznia 2017r.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał w pełni żądanie pozwu. Powód zaprzeczył twierdzeniom pozwanych, że nie przekazał pozwanemu ad 1 faktury objętej pozwem przed datą 5 stycznia 2017r. Faktura ta została wysłana do pozwanego mailem z dnia 31 października 2016r. i zawierała w swojej treści prawidłowy numer rachunku powoda, tj rachunek w C. A. H.. Bezpodstawne są twierdzenia pozwanego, że powód nie wysłał pozwanemu ad 1 faktury nr (...) tuż po jej wystawieniu. Następnie powód ponownie, w dniu 5 stycznia 2017r. wysłał pozwanemu ad.1 fakturę nr (...), w której wskazano rachunek bankowy należący do powoda w banku (...). Powód kategorycznie zaprzeczył jakoby kiedykolwiek wystawił i wysłał pozwanemu ad.1 fakturę nr (...) w wersji, w jakiej pozwani załączyli ją do sprzeciwu. Pozwany ad.1 otrzymał fakturę z numerem rachunku nienależącym do powoda. Powód nie ma wiedzy odnośnie źródła, z którego pozwany ad.1 otrzymał fakturę w wersji w jakiej pozwani załączyli do sprzeciwu. Fakt, że numer rachunku jest inny niż w fakturze wysłanej mailem z 31 października 2016r. powinien był zaniepokoić pozwanego ad.1 na tyle, że powinien się skontaktować z powodem przed dokonaniem zapłaty za fakturę w celu wyjaśnienia rozbieżności co do numerów rachunków wskazanych na obu fakturach. Transakcja objęta fakturą z pozwu nie była pierwszą transakcją pomiędzy powodem i pozwanym ad.1. Strony współpracowały już wcześniej. Pozwany ad.1 wielokrotnie zamawiał u powoda towar i płacił za wcześniejsze faktury. Rachunek bankowy powoda zawsze był taki sam na tych fakturach: w banku (...). Powód nie kwestionuje twierdzenia pozwanych, że pozwany ad.1 mógł paść ofiarą oszustwa. Jednakże w odniesieniu do obowiązku zapłaty powodowi, fakt ten nie ma żadnego znaczenia. Skoro pozwany ad. 1 padł ofiarą oszustwa, powinien dochodzić naprawienia szkody od osoby, która dopuściła się wyłudzenia. Powód nie może ponosić odpowiedzialności za to, że pozwany ad.1 został oszukany. Powód do dnia dzisiejszego nie otrzymał płatności za fakturę. Powód dostarczył pozwanemu ad.1 towar i wykonał umowę a pozwany ad 1 towar odebrał nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń. Stanowisko pozwanych zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty jest niezasadne i nie daje żadnych podstaw do oddalenia powództwa.

Do pisma załączono maila H. F. (1) z załączonymi dowodami dostawy i fakturą z 31 października 2016r oraz późniejsze maile stron.

Pełnomocnik pozwanych w piśmie z dnia 5 kwietnia 2018r. podtrzymał zarzuty podniesione w sprzeciwie od nakazu zapłaty. W piśmie wskazał, że przed problematyczną fakturą nr (...) pozwany ad 1 dokonał tylko dwóch takich zakupów i za każdym na fakturze było wskazywane inne konto bankowe. Ponadto podniósł, że powód nie wskazał, na jaki konkretnie adres e-mail została wysłana w dniu 31 października 2016r. faktura nr (...). Z przedstawionego wydruku wynika tylko, że adresatem jest A. P. bez podania adresu e-mail, co może oznaczać, że powód nie wysłał faktury na firmowy adres pozwanego ad.1. Pozwany ad.1 do okresu (...), tj. do czasu wysłania faktury nr (...) w załączeniu do maila z dnia 5 stycznia 2017r. nie miał w swoich księgach zarejestrowanej tej faktury i nie wykazał w (...) podsumowującej – formularz VAT – UE za (...) nabycia od powoda towarów objętych fakturą nr (...) o wartości transakcji 61.080 zł.

Nabycie to pozwany ad.1 wykazał dopiero po otrzymaniu faktury nr (...) w następnym roku w drodze korekty informacji podsumowującej. Pozwani podtrzymali stanowisko, że to powód jest ofiarą oszustwa i to nie tylko z uwagi na płatność dokonaną przez pozwanego ad.1. Powód wiedział wcześniej o tym, że padł ofiarą rzekomego oszustwa. Jednak dopiero 16 stycznia 2017r. zdecydował się rozesłać ostrzeżenia do swoich klientów. Powód nie dochował należytej staranności, ponieważ wiedząc o problemach ze swoimi komputerami, e-mailami, fakturami nie poinformował lojalnie i w terminie swoich kontrahentów, a jedynie ograniczył się do przypomnienia i ponaglenia do płatności.

W piśmie procesowym z dnia 4 lutego 2020r. pełnomocnik pozwanych wskazał, że uprawnionym do odebrania środków przelanych powodowi przez pozwanego, przekazanych do depozytu sądowego na skutek postępowania karnego w Słowacji jest podmiot, który został poszkodowany na skutek zaistniałego zdarzenia, a podmiotem tym jest powód. Powód wydał towar, za który nie otrzymał płatności a należne powodowi środki zostały przelane na rachunek bankowy wskazany w fakturze powoda. Powód, zgodnie z jego pismem z dnia 9 stycznia 2017r., doręczonym pozwanemu w dniu 16 stycznia 2017r. padł ofiarą hakerów (ofiara oszustwa komputerowego), którzy fałszywie przekazywali klientom powoda informacje o zmianie rachunków bankowych powoda.

W piśmie procesowym z dnia 5 lutego 2020r. pełnomocnik powoda podtrzymał w pełni żądanie pozwu, wskazując że powód nie może ponosić odpowiedzialności za to, że pozwany ad.1 został poszkodowany w wyniku przestępstwa. Powód w żaden sposób nie przyczynił się do wprowadzenia pozwanego ad. 1 w błąd. Powód nie ma wiedzy odnośnie źródła z którego pozwany ad.1 otrzymał fakturę zawierającą numer rachunku bankowego nienależący do powoda. W tym czasie był w posiadaniu faktury wysłanej mailem z dnia 31 października 2016r. z prawidłowym numerem rachunku bankowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2013r. M. P. i J. K. zawarli umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Prezesem zarządu spółki został A. P. a wiceprezesem S. K..

Dowód: odpis aktualny z Rejestru Przedsiębiorców KRS (k. 15 – 18 akt)

Wspólnicy spółki działającej pod firmą Zakład Produkcji (...)” (...) Spółka Jawna w K. w dniu 12 lipca 2013r. podjęli uchwałę o przekształceniu spółki w Spółkę (...) pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w K.. Jako uprawnionego do reprezentowania spółki ustanowiono komplementariusza (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dowód: odpis aktualny z Rejestru Przedsiębiorców KRS (k. 11 – 14 akt)

Spółka komandytowo – akcyjna zajmuje się produkcją katalizatorów spalin, filtrów cząstek stałych i złączek elastycznych a spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zarządza spółką komandytowo – akcyjną. Majątek przedsiębiorstwa jest własnością spółki komandytowo – akcyjnej. Obie spółki mają tę samą siedzibę. Powód był stałym kontrahentem pozwanego. Nie była to stała współpraca, polegała na zakupie od powoda stali nierdzewnej. Była to stal o grubości 0,3 i 0,2 mm. Ten materiał był potrzebny do produkcji złączy elastycznych. Sprzedają produktów powoda zajmował się pan H. F. (2) , z którym spotkali się grzecznościowo członkowie zarządu komplementariusza pozwanego ad.1. Zamówienia były składane drogą mailową i telefonicznie. Na zamówieniu wskazywano szczegółowo przedmiot zakupu. Strony nie zawierały umów pisemnych. Zdarzały się zamówienia większe niż 14.000 euro, a w 2016r. doszło do trzech zamówień. Dostawę organizował powód. Cena produktu obejmowała koszty transportu. Produkty zawsze były dobrej jakości. H. F. (2) wysyłał maile z dwóch adresów mailowych. Adres zawsze zawierał nazwisko F. i nazwę firmy powoda. Płatność następowała przelewem. Pierwsze faktury były płacone przed dostawą towaru jako przedpłata. Sukcesywnie wydłużany był termin płatności. Początkowo było to 30 dni, a później 60 dni. Termin płatności ustalany był telefonicznie. Z uwagi na zamówienia materiałów, które powód zamawiał w C. część rozliczeń była w dolarach. Powód miał specjalne konto w tej walucie.

Dowód: zeznania prezesa zarządu pozwanych A. P. (00:25:58 –

00:44:31 minuta rozprawy z dnia 17.02.2021r. k.534v – 535 akt)

H. F. (2) współpracował z powodem i zajmował się sprzedażą jego produktów. Szukał klientów i pomagał zawierać umowy i śledził realizację umów. Również A.A. W. nie był pracownikiem powoda. Pracował w firmie (...), która wykonywała prace administracyjne dla powoda.

Dowód: zeznania prezesa zarządu powoda M. A. (k. 681 – 685 akt),

tłumaczenie (k. 722 – 730 akt)

W sierpniu 2016r. pozwany ad.1 oznaczony jako (...) P. i K. S.J. dokonał zakupu stali u powoda. Na podstawie zamówienia (...) powód dokonał dwóch dostaw i wystawił w dniu 29 sierpnia 2016r. dwie faktury, przy czym jedna była płatna w dolarach a druga w euro. W fakturze wystawionej w walucie USD powód wskazał inny numer rachunku bankowego w PostBank w D., a dla faktury wystawionej w euro wskazał rachunek bankowy nr (...) w C. A. H.. W każdym przypadku w fakturach wskazano 60 – dniowy termin płatności. Pozwany dokonał płatności na rachunki bankowe wskazane w fakturach. Rachunek bankowy do płatności w euro był identyczny jak rachunek bankowy wskazany w fakturze nr (...) z dnia 31 października 2016r.

Dowód: faktury nr (...) z 29.08.2016r. (k. 126 – 127 akt),

potwierdzenia realizacji płatności (k. 128 – 129 akt)

W dniu 13 października 2016r. A. P. w imieniu pozwanego ad.1 złożył zamówienie na 5 ton stali i wskazał transport pięciu ton materiału 304. W zamówieniu jako zamawiającego wskazał Z.P.K. (...).J. K..

Dowód: zamówienie nr (...) z 13.10.2016r. (k. 66 akt), tłumaczenie (k.

67 akt)

W dniu 24 października 2016r. pojazd o numerze (...) wyjechał z siedziby powoda z czterema paletami stali o wadze 4.927 kg do pozwanego.

Dowód: dokument transportowy (k. 25 akt)

W dniu 27 października 2016r. powód wystawił dokument dostawy 4.865 kg stali nierdzewnej, potwierdzony podpisem odbiorcy pozwanego (...) Spółki Jawnej w dniu 28 października 2016r. W dokumencie wskazano numer rachunku bankowego w C. A. H..

Dowód: dowód dostawy z 27.10.2016r. (k. 22, 91 akt), P. list (k. 23, 92

– 93 akt)

W dniu 31 października 2016r. powód wystawił wobec pozwanego ad.1 oznaczonego jako (...) P. i K. S.J. fakturę nr (...), zgodnie z zamówieniem nr (...) i dowodem dostawy nr (...) z tytułu zakupu stali nierdzewnej w ilości 4.865 kg za cenę 2,90 euro za kilogram, łącznie na kwotę 14.108,50 euro płatną w terminie 60 dni od daty faktury. W fakturze wskazano numer identyfikujący VAT powoda (...) oraz numer rachunku bankowego w C. A. H. (...).

Dowód: faktura nr (...) z 31.10.2016 (k. 21 i 94 akt)

M. z dnia 31 października 2016r. H. F. poinformował A. P., że załączył dokumenty dostawy i fakturę na taśmy cięte, które zostały dostarczone. Do maila załączono dowód dostawy z 27.10.2016r., packing list z 27.10.2016r., certyfikat oraz fakturę nr (...) z 31 października 2016r., co zostało wskazane w załącznikach do maila. Zarówno na dowodzie dostawy jak i na fakturze wskazano C. A. H. i numer rachunku w tym banku. M. został wysłany do wiadomości do (...) i do „foerstner@dma-hamburg.de.

Dowód: mail z dnia 31.10.2019r. (k. 90 akt), tłumaczenie (k. 95 akt),

dokumenty załączone do maila i tłumaczenie 9k. 91 – 94, 96-99 akt)

W dniu 3 stycznia 2017r. H. F. w imieniu powoda z adresu mailowego (...) zwrócił się do pozwanego, kierując maila do A. P. (do wiadomości S. K.) o zapłatę faktury nr (...) z 31.10.2016r. na kwotę 14.108,50 euro.

Dowód: mail z dnia 3.01.2017r. H. F. do pozwanego (k. 71, 102

akt), tłumaczenie (72v, 106 akt)

W odpowiedzi A. P., mailem z dnia 5 stycznia 2017r. o godzinie 15:04 (adres (...)) zwrócił się do H. F. (1) o przesłanie zaległej faktury. W dniu 5 stycznia 2017r. o godzinie 16:26 H. F. (1) poinformował A. P., że przesłał fakturę mailem z 31.10.2016r. razem z dokumentami dostawy. Przesłał fakturę ponownie. Pozwany otrzymał fakturę z 31 października 2016r. nr (...) ze wskazanym bankiem (...) Slovensko i numerem rachunku bankowego (...).

Dowód: korespondencja mailowa stron z 5.01.2017r. (k. 70, 102v akt),

tłumaczenie (k. 72 akt) faktura nr (...) z 31.10.2016r. (k. 68 akt),

tłumaczenie (k. 69 akt)

Pozwani nie mieli żadnych zastrzeżeń co do towaru. Nie było żadnych informacji z produkcji co do złej jakości stali. Gdy faktury były wysyłane mailem to A. P. je drukował i przekazywał osobie odpowiedzialnej za płatność, czyli drugiemu członkowi zarządu S. K.. Gdy na prośbę A. P. H. F. (1) przysłał ponownie fakturę, A. P. wydrukował ją i przekazał S. K. do płatności. Decyzję o zapłacie podjęli razem. S. K. wprowadza faktury do systemu i autoryzuje płatność. Nie wzbudził u pozwanych podejrzeń rachunek w banku słowackim.

Dowód: zeznania prezesa zarządu pozwanych A. P. (00:44:31 –

01:03:17 minuta rozprawy z dnia 17.02.2021r. k. 535 akt)

W dniu 9 stycznia 2017r. powód zlecił przelew kwoty 14.108,50 euro z tytułu faktury nr (...) na rzecz powoda na rachunek bankowy (...) w banku (...) Slovensko.

Dowód: potwierdzenie realizacji przelewu (k. 73 akt)

W mailu z dnia 11 stycznia 2017r. H. F. pytał A. P., kiedy dokonał przelewu albowiem powód wciąż nie otrzymał należności. W odpowiedzi z tego dnia A. P. poinformował o wykonanym przelewie w dniu 9 stycznia 2017r. i że środki powinny być na koncie. W mailu z dnia 12 stycznia 2017r. H. F. poprosił o kopię potwierdzenia płatności, żeby sprawdzić to w banku. S. K. w dniu 13 stycznia 2017r. załączył do maila skierowanego do H. F. potwierdzenie przelewu. W dniu 16 stycznia 2017r. potwierdzenie przelewu za ostatnią fakturę załączył również do maila A. P..

Dowód: korespondencja mailowa (k. 100 – 101), tłumaczenie (k. 104 - 105)

W dniu 16 stycznia 2017r. H. F. przesłał w załączniku do maila

do wszystkich klientów powoda pismo okólne dotyczące pojawienia się nieprawdziwych wiadomości. W międzyczasie złośliwe oprogramowanie, które było możliwą przyczyną, zostało usunięte. W załączonym piśmie z dnia 9 stycznia 2017r. reprezentujący powoda A.A. W. powiadomił wszystkich klientów, że pod nazwiskiem H. F. (1) i pod adresem e-mail przesyłane były wiadomości stwierdzające, że bank powoda i konta bankowe zostały zmienione. Były to wiadomości przesłane przez hackerów, które nie miały nic wspólnego z rzeczywistością. Konta bankowe i bank (...) były i pozostaną niezmienione. Poprosił również o informację w przypadku otrzymania takich wiadomości i poprosił o

ich całkowite zignorowanie. Załączono również pismo zawierające „Instrukcje przelewu”, w którym wskazano nazwę banku: T. Bank i numer rachunku (...)

Dowód: mail z 16.01.2017r. (k. 74 akt), tłumaczenie (k. 75 akt), pismo z

9.01.2017r. (k. 76 akt), tłumaczenie (k. 77 akt), pismo zawierające

instrukcje przelewu (k. 78 akt) wraz z tłumaczeniem (k. 79 akt)

Wiceprezes zarządu pozwanych S. K. ma dostęp do poczty głównej. Wprowadza faktury do systemu spółki i przekazuje je następnie do biura rachunkowego. Listy przewozowe i dokumenty dotyczące towaru odbiera magazyn. Czasami sprawdza faktury z dokumentami wprowadzonymi przez magazyn. O zhakowaniu konta pozwany dostał wiadomość w godzinach popołudniowych 16 stycznia 2017r. Od razu napisał prośbę do banku o wszczęcie procedury odzyskiwania pieniędzy. Inni klienci powoda też dostali maila z informacją o zhakowaniu konta. Była to włoska firma.

Dowód: zeznania wiceprezesa zarządu pozwanego ad.2 i komplementariusza

pozwanego ad.1 S. K. (01:25:04 – 01:36:57 minuta

rozprawy z dnia 17.02.2021r. k. 536 akt)

W dniu 17 stycznia 2017r. (...) S.A. w W. Oddział Korporacyjny w K. otrzymał z adresu (...) wiadomość, w której S. K. poprosił o uruchomienie procedury odzyskiwania pieniędzy w kwocie 14.108,50 euro wysłanych z konta (...) w dniu 10 stycznia 2017r. do firmy (...) ponieważ włamano się na konto pocztowe firmy (...) i wysłano wiadomość ze zmianą numeru konta. W dniu 16 stycznia 2017r. otrzymano ostrzeżenie od tej firmy, że wiadomości o zmianie numeru konta zostały wysłane przez hakerów. Do pisma załączono fakturę, która była przedmiotem zapłaty. Niezwłocznie po otrzymaniu tej korespondencji Oddział przystąpił do postępowania zgodnie z wewnętrznymi procedurami obowiązującymi w danym okresie w (...) S.A.

Dowód: zaświadczenie Oddziału (...) S.A. w K. z

dnia 21.02.2020r. (k. 333 akt)

W dniu 3 marca 2017r. (...) Sp. z o.o. wezwał pozwanego w imieniu powoda o zapłatę należności w kwocie 14.278,84 euro.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 3.03.2017r. (k. 107 akt)

Pozwany nie wymienił przedmiotowej transakcji w składanej do Urzędu Skarbowego informacji o wewnątrzspółnotowych dostawach towarów ani w listopadzie ani w grudniu 2016r., ani również w styczniu 2017r. Korektę informacji za październik 2016r., ujawniając w niej przedmiotowy zakup towarów złożył dopiero w dniu 30 stycznia 2018r.

Dowód: Informacje Podsumowujące o Dokonanych

Wewnątrzspółnotowych Transakcjach (k.115 – 125 akt)

W odpowiedzi na pismo pozwanego ad 1 Prokuratura Powiatowa N. w Słowacji poinformowała, że w sprawie karnej prowadzonej przez Komendę Powiatową Policji N., Wydział Policji Kryminalnej prowadzonej przeciwko do tej pory nie wykrytemu sprawcy czynu legalizacji przychodów z działalności przestępczej wpłynął wniosek o wydanie nakazu przelania i złożenia w depozycie sądowym zabezpieczonych środków pieniężnych w wysokości 14.065,61 euro na rachunku numer (...), prowadzonym przez (...) Banka Slovensko, akciová spoločnosť, oddział Š., którego dysponentem jest G. C. (1), urodzony (...), zamieszkały Węgry.

Dowód: pismo Prokuratury Powiatowej N. w Słowacji (k. 233 -

234 akt), tłumaczenie (k. 235 – 236 akt)

H. F. (2) zawodowo zajmuje się konsultingiem, nie był pracownikiem powoda. Jako samodzielny doradca przedsiębiorstwa był odpowiedzialny za sprzedaż. Był prawą ręką prezesa. Obecnie zajmuje się jeszcze akwizycją nowych klientów. Firma (...) była klientem powoda. Powód wytwarza taśmy rozszczepialne ze stali szlachetnej, które były używane przez (...) do produkcji układów wydechowych. Fakturę nr (...) H. F. (2) przesłał pozwanemu ad.1 dwa razy; w dniu 31 października 2016r. i 5 stycznia 2017r. Faktura zawierała w swej treści prawidłowy numer rachunku bankowego powoda. Spółka (...) zapłaciła za fakturę (...), ale nie na rachunek powoda. Ktoś włamał się do e-maili H. F. (2) i wpisał na fakturę fałszywy numer konta i tam potem zapłacono. H. F. (2) powiadomił o tym policję i oni to ustalili. Ktoś z jego maili wyłowił fakturę i ją zmienił wpisując inne dane bankowe. Zmienioną fakturę wysłał do (...) z adresu e-mail, który jest podobny jak jego adres e-mail. H. F. (2) wysyłał maile do pana P., który ma różne adresy e-mail. Potwierdzenie zlecenia i fakturę z 31 października 2016r. wysłał na adres (...) Poza tym pan P. ma jeszcze dwa adresy e-mail. Jeden to (...) i inny (...) Gdy pan P. był na urlopie używał innego adresu e-mail. Kopię maila z fakturą (...) H. F. (2) wysłał także na adres (...) do pola CC e-maila. Kopię maila z dnia 5 stycznia 2017r, gdy wysyłał fakturę jeszcze raz wysłał także do S. K.. H. F. (2) usuwa zwykle od razu potwierdzenia przeczytania maila, zwykle odbiorcy nie odsyłają potwierdzenia przeczytania. H. F. (2) prowadził z (...) intensywną korespondencję mailową. Wysyłanie faktury e-mailem jest normalną procedurą i jest ona potem traktowana jak oryginał. E-mail idzie także bezpośrednio do księgowości. Faktury nie są wysyłane pocztą do klientów. 3 stycznia 2017r. H. F. (2) wysłał maila ponaglącego płatność, bo faktura była wtedy wymagalna. 90 – dniowy termin płatności z zamówienia nie został zaakceptowany. Poza sporną fakturą pozwany ad.1 płacił za faktury. Może raz zapłacił tydzień później. Faktura była wymagalna 30 grudnia 2016r. W dniu 11 stycznia 2017r. H. F. (2) zapytał jeszcze raz o płatność i poinformowano go, że dokonano zapłaty 9 stycznia 2017r. Dowiedział się wówczas, że dokonano zapłaty na fałszywe konto. Dokonano zgłoszenia na policję. Policja ustaliła, że nie było ataku hakerskiego. H. F. (2) dostał w dniu 19 stycznia 2017r. maila od policji w H., że nikt nie musiał zakładać fałszywego adresu e-mail, lecz mógł po prostu napisać e-maila z jego adresu, a potem go usunąć z folderu wysłane. Policja nie wyszła z założenia, że był atak hakerski. Mógł to być również komputer klienta zaatakowany przez hakerów. Z dochodzenia policji wynikało, że fałszywy e-mail został wysłany z nigeryjskiego adresu IP. Policja wyszła z założenia, że został przechwycony e-mail i zmanipulowany. Założono nowy adres e-mail i z nowego adresu została wysłana zmanipulowana faktura do klienta. Inni klienci powoda nie dokonali płatności na inne konta bankowe.

Dowód: zeznania świadka H. F. (2) (k. 386 – 391 akt), tłumaczenie (k. 428

– 439 akt)

H. F. (2) dowiedział się od pracownika z wydziału ds. cyberprzestępczości w Policji w H., że sprawa powinna być przekazana do Polski ponieważ w Polsce popełniono czyn karalny. Adres mailowy (...) nie był i nie jest adresem mailowym H. F. (2). Oszuści użyli adresu mailowego (...) Z tego adresu mailowego wysłano sfałszowaną fakturę. H. F. (2) używał tylko jednego adresu mailowego (...)

Dowód: słuchanie uzupełniające świadka H. F. (2) (k. 674 v – 676 akt)

tłumaczenie (k. 734 – 738 akt)

W piśmie z dnia 25 października 2019r. skierowanym do Sądu na jego wniosek Prokurator Rejonowa z Prokuratury Rejonowej N. wskazała, że postępowanie karne w sprawie przestępstwa legalizacji dochodów pochodzących z działalności przestępczej toczy się przeciwko dotychczas niezidentyfikowanej osobie. W dniu 10 stycznia 2017r. dotychczas niezidentyfikowana osoba otrzymała na rachunek (...) prowadzony w (...) Banka Slovensko s.a. oddział Š. środki finansowe w wysokości 14.108,50 euro z rachunku (...) Spółki z o.o. S.K.A. w Polsce, choć wiedziała, że chodzi o nieuprawniony przelew środków pieniężnych, które się jej nie należą i mimo tego chciała dokonać wypłaty

w gotówce kwoty w wysokości 14.065,61 euro, co jej się nie udało, ponieważ w dniu 17 stycznia 2017r. do banku (...) s.a. Słowacja, została doręczona swiftowa informacja - wniosek banku zagranicznego o zwrot środków finansowych z uzasadnieniem że płatność została zrealizowana jako oszustwo. Na tej podstawie (...) Banka Slovensko s.a. oddział Š. podjął czynności uniemożliwiające operacje z przedmiotowymi środkami finansowymi, ponieważ sprawca chciał uzyskać środki finansowe i w ten sposób ukryć ich pochodzenie, a zostały one pozyskane przez tzw. phishing i w ten sposób swoim działaniem spowodowałyby na rzecz właściciela rachunku (...) od nadawcy (...) Sp. z o.o., S.K.A. szkodę w wysokości 14.108,50 euro. Następnie na podstawie wydanego przez prokuratorkę rejonową w N. nakazu z dnia 24 stycznia 2017r. doszło do zabezpieczenia środków finansowych w kwocie 14.065,61 euro. Jednocześnie został wydany zakaz jakiegokolwiek dysponowania tymi zabezpieczonymi środkami finansowymi. W toku postępowania przygotowawczego zostało ustalone, że 12 maja 2016r. G. C. (2) ur.(...) zamieszkały w J., Węgry, założył w banku (...) Slovensko s.a. oddział Š. jako jedyny dysponent rachunek osobisty nr (...) z dodatkową usługą do rachunku internetbanking. W dniu 10 stycznia 2017r. od nadawcy (...) Sp. z o.o.S.K.A. została przypisana na wskazany wyżej rachunek wpłata w wysokości 14.108,50 euro. Po przypisaniu środków finansowych w dniu 17 stycznia 2017r. do O. Banku Slovensko s.a. oddział Š., została doręczona swiftowa informacja – wniosek banku zagranicznego o zwrot środków finansowych w wysokości 14.108,50 euro, które w dniu 10 stycznia 2017r. zostały przypisane na w/w rachunek prowadzony na osobę G. C. (2) z uzasadnieniem, że wpłata została zrealizowana jako oszustwo. W dniu 18 stycznia 2017r. właściciel rachunku osobistego G. C. (2) podjął próbę zrealizowania wypłaty gotówki aktualnego salda na rachunku w wysokości 14.065,61 euro. Transakcja ta została zatrzymana przez bank. W sprawie sporządzono (...) Nakaz Dochodzeniowy zrealizowany na Węgry, który nie został zrealizowany z tego powodu, że pobyt świadka G. C. (2) jest nieznan i w związku z tym nie mógł zostać przesłuchany. W sprawie chodzi o nieuprawniony przelew środków finansowych. Uprawniona spółka może dochodzić swojego prawa do zaspokojenia roszczeń o naprawienie szkody w sądowym postępowaniu cywilnym. W sprawie wydano nakaz przeniesienia zabezpieczonych środków pieniężnych do depozytu sądowego. W postępowaniu przygotowawczym doszło do prawomocnego zawieszenia ścigania. Osoba, która rości sobie prawo do zwrotu tych środków może swoje prawa realizować w sądowym postępowaniu cywilnym.

Dowód: pismo Prokuratury Rejonowej N. z 25.10.2019r. (k. 274 –

275 akt), tłumaczenie (k. 285 – 290 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań prezesa zarządu powoda M. A., częściowo zeznań świadka H. F. (2) oraz częściowo zeznań członków zarządu pozwanego ad.2 i komplementariusza pozwanego ad.1. A. P. i S. K..

Sąd nie dał wiary zeznaniom H. F. (2), że nie znał pisma z 9 stycznia 2017r. i o wszystkim dowiedział się dopiero 17 stycznia 2017r. Zeznania były w tej części niewiarygodne albowiem sam świadek mailem z dnia 16 stycznia 2017r. przesłał to pismo podpisane przez A.A. W., co pozwoliło pozwanemu zgłosić do banku oszustwo. Okoliczność rozesłania pisma do wszystkich klientów z ostrzeżeniem może świadczyć o tym, że powód miał wcześniej informacje o ataku hakerskim albowiem nieprawdopodobne jest wysłanie takiego pisma przez osobę dokonującą oszustwa.

Sąd nie dał wiary zeznaniom prezesa zarządu pozwanego ad.2 – komplementariusza pozwanego ad.1. A. P., że termin płatności na fakturach wskazywano również na 90 dni. Na żadnej z faktur taki termin płatności nie został określony, a H. F. (2) zeznał, że nie zgodził się na taki termin. Sąd nie dał także wiary jego zeznaniom, że nie otrzymał faktury z dnia 31 października 2016r., skoro wydrukował załączone do tego samego maila dokumenty z dostawy towaru i przekazał je do księgowości. W roku 2016 od powoda zakupiono dwa razy stal nierdzewną, która jest konieczna pozwanemu do produkcji. Wartość tych dostaw była znaczna i trudno uznać, że pozwani nie zorientowali się w braku przesłania faktury. Wnioskowany przez nich termin płatności 90 dni być może wynikał z braku możliwości finansowych uregulowania należności powoda w terminie 60 dni od wystawienia faktury. Sąd nie dał wiary zeznaniom A. P., że co zamówienie to był inny numer konta. Załączone do akt faktury nie potwierdziły tego. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że dokumenty z dostawy towaru zostały przekazane do księgowości a w styczniu okazało się, że faktura dotycząca tej dostawy nie została zaksięgowana. Pozwanych obsługuje biuro rachunkowe i wydaje się

nieprawdopodobne, że profesjonalny podmiot przyjąłby do zaksięgowania dokumenty dostawy i nie zwróciłby uwagi na brak faktury.

Sąd nie dał wiary zeznaniom wiceprezesa zarządu pozwanych S. K., że fakturę z 31 października 2016r. otrzymali dopiero w styczniu 2017r. i że sprawdzili maile A. P.. Z treści maila wysłanego z adresu H. F. (2) w dniu 31 października 2016r. wynika, że wysłał tego maila do A. P. i do wiadomości (...). Ponadto, gdyby pozwani nie otrzymali tego maila nie mieliby również dokumentów dostawy.

Sąd zważył co następuje:

Strony postępowania mające swoje siedziby w dwóch różnych krajach członkowskich Unii Europejskiej nie zawarły umowy pisemnej o wzajemnej współpracy ani pisemnych umów w przypadku poszczególnych transakcji. Wszystkie umowy zawierane były ustnie, na podstawie przesyłanych mailem zamówień. Nie zawarły więc ani umowy dotyczącej jurysdykcji ani nie dokonały wyboru prawa właściwego dla umowy.

Sąd z urzędu bada swoją jurysdykcję. Zgodnie z art. 4 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr (...) z dnia 12 grudnia 2012r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych z dnia 12 grudnia 2012 r. (Dz.Urz.UE.L Nr 351, str. 1) z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego mogą być pozywane, niezależnie od ich obywatelstwa, przed sądy tego państwa członkowskiego.

Przez pojęcie miejsca zamieszkania w odniesieniu do spółek i osób prawnych zgodnie z artykułem 63 Rozporządzenia rozumie się miejsce, w którym znajduje się ich statutowa siedziba, ich główny organ zarządzający lub ich główne przedsiębiorstwo.

Łącznikiem, który pełni podstawową funkcję w ustaleniu jurysdykcji jest domicyl pozwanego w państwie członkowskim – reguła actor sequitur forum rei. Skoro więc siedziba pozwanego znajduje się w Polsce nie ma wątpliwości co do jurysdykcji sądu polskiego.

Strony nie dokonały również wyboru prawa. Zgodnie z art.4 ust.1 lit.a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I) (Dz.Urz. UE 2008 L 177/6 z 4 lipca 2008r.; sprost. Dz.Urz. UE 2009 L 309/87) w zakresie, w jakim nie dokonano wyboru prawa właściwego dla umowy zgodnie z art. 3 i bez uszczerbku dla art. 5-8, prawo właściwe dla umowy ustala się następująco: umowa sprzedaży towarów podlega prawu państwa, w którym sprzedawca ma miejsce zwykłego pobytu. Zgodnie z art. 12 Rozporządzenia prawo właściwe dla umowy na podstawie niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie w szczególności m.in. do jej wykładni i wykonywania wynikających z niej zobowiązań.

Zgodnie § 433 ust.1 B. G. (...) – niemieckiego kodeksu cywilnego przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązany jest kupującemu wydać rzecz i własność na niej na niego przenieść. Sprzedawca ma kupującemu przenieść rzecz bez wad fizycznych i prawnych. Kupujący jest zobowiązany zapłacić sprzedawcy ustaloną cenę i kupioną rzecz odebrać (§ 433 ust.2 (...)). Aby nabyć własność, zgodnie z obowiązującą zasadą rozdziału konieczne jest rzeczowe wykonanie umowy, które regulują przepisy prawa rzeczowego. Zgodnie z § 929 (...) do przeniesienia własności rzeczy ruchomej wymagane jest wręczenie rzeczy przez właściciela nabywcy i ich jedność odnośnie przeniesienia własności.

Wszystkie wskazane warunki zawarcia skutecznej umowy sprzedaży zostały w sprawie spełnione z wyjątkiem spełnienia przez kupującego zapłaty ceny.

Pozwany na skutek przestępstwa dokonanego przez nieustaloną osobę trzecią uiścił należność z tytułu zakupu towaru na rachunek bankowy nie należący do powoda. Zdaniem pozwanego spełnił on jednak swoje zobowiązanie i jest zwolniony z obowiązku zapłaty wskazując, że nie ponosi winy za tę sytuację albowiem powód ponosi winę w zbyt późnym poinformowaniu pozwanego o takim zagrożeniu.

Postępowanie dowodowe wykazało, że powód spełnił swoje obowiązki wynikające z zawartej umowy. Dostarczył pozwanemu towar dobrej jakości i w ilości odpowiadającej zamówieniu. Po dostawie, w sposób już wcześniej przyjęty między stronami, drogą mailową przesłał pozwanemu ad.1 wszystkie dokumenty dotyczące towaru, dostawy i fakturę VAT z prawidłowo określonym numerem rachunku bankowego, który był wskazany nie tylko w fakturze VAT ale również w dokumencie dostawy. Powód wykazał tę okoliczność kopią maila z 31 października 2016r., w którym wymieniono jako załączniki wskazane dokumenty, w tym fakturę VAT. Pozwany nie kwestionował faktu otrzymania dokumentów dotyczących towaru, a jedynie fakt otrzymania faktury. Nie zgłaszał jednak powodowi przez dwa miesiące tej okoliczności. Dopiero po wezwaniu go do zapłaty mailem z dnia 3 stycznia 2017r. prezes zarządu pozwanego zwrócił się do powoda o przesłanie faktury, której rzekomo wcześniej nie otrzymał. W czasie ponownego przesłania faktury doszło do przestępstwa w wyniku którego pozwany otrzymał fakturę VAT z fałszywym numerem rachunku bankowego w banku w Słowacji i uregulował należność na ten rachunek.

Postępowanie karne prowadzone przez prokuraturę w Słowacji zostało zawieszona i nie doszło do ustalenia sposobu popełnienia przestępstwa ani osoby, która je popełniła. Jedynym ustaleniem jest okoliczność, że środki przelane przez pozwanego trafiły na rachunek bankowy prowadzony przez bank w Słowacji, którego właścicielem jest obywatel W.. Prokuratura pouczyła pozwanego ad.1, że odzyskanie tych środków przez pokrzywdzonego możliwe jest jedynie po wykazaniu, że jest osobą poszkodowaną poprzez uzyskanie orzeczenia sądu cywilnego, potwierdzającego tę okoliczność. Pozwany nie może oczekiwać, że środki te zostaną przelane na rzecz powoda. W ewentualnym postępowaniu cywilnym powód nie mógłby domagać od właściciela rachunku bankowego w Słowacji, obywatela W. jakichkolwiek roszczeń, bo nie łączył go z tą osobą ani stosunek prawny ani faktyczny. To nie powód dokonał przelewu na ten rachunek bankowy. Przez sam fakt dokonania przelewu przez powoda na rachunek bankowy, należący do osoby trzeciej, pozwany ad.1 nie może zwolnić się ze zobowiązania wobec powoda, nawet jeżeli dokonując przelewu był w błędzie, że wpłaty dokonuje na jego rachunek.

Z uwagi na powyższe Sąd uwzględnił powództwo, przy czym odpowiedzialność pozwanego ad.2 wynika z art. 31§ 2 k.s.h. w związku z art. 103 § 1 k.s.h.

Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wymagalności faktury.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c., zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążono nimi w całości przegrywających spór pozwanych. Na koszty, których zwrot należy się powodowi od pozwanych złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.025 zł i zaliczka na poczet kosztów tłumaczenia w wysokości 1.000 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 5.400 zł w oparciu o § 2 pkt.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Ponadto Sąd nakazał ściągnąć od pozwanych nie pokryte zaliczkami koszty tłumaczenia, pokryte tymczasowo przez Skarb Państwa.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

INFORMACJA

zgodnie z art.369 par.1¹ kpc termin do wniesienia apelacji wynosi trzy tygodnie